

چهارمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر

اسفند ماه ۱۳۹۶

اثربخشی زوج درمانی بر صمیمیت و پرخاشگری زوجین

فرزانه بیداری*

دانشجوی دوره دکترای تخصصی روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس،
هرمزگان، ایران

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثربخشی زوج درمانی بر صمیمیت و پرخاشگری زوجین می باشد. روش این پژوهش نیمه آزمایشی و طرح آن گروه کنترل نابرابر است. جامعه پژوهش مشتمل بر کلیه زوج‌هایی است که به دلیل اختلاف زناشویی، از تاریخ اول آذر تا پایان دی ماه ۱۳۹۵ به مرکز مشاوره مراجعه کردند. نمونه پژوهش شامل ۳۰ زوج خواهد بود که به روش در دسترس و داوطلبانه انتخاب شد و نه به صورت کاملاً تصادفی در یکی از گروه‌های آزمایش و کنترل گمارده خواهند شد (گروه آزمایش ۱۵ زوج، گروه کنترل ۱۵ زوج). ابزارهای لازم در این پژوهش پرسش‌نامه صمیمیت زناشویی و پرسش‌نامه سنجش پرخاشگری می باشد. به منظور گردآوری اطلاعات محقق با مراجعه به مرکز مشاوره و انتخاب نمونه‌ی مورد نظر با هماهنگی مسئولین مرکز ابتدا در مرحله‌ی پیش‌آزمون پرسش‌نامه‌ها را برای هر دو گروه اجرا کردند، سپس گروه آزمایش تحت متغیر مستقل قرار گرفت و گروه کنترل برنامه قبلی خود را دنبال نمود. جلسات با توالی هفته‌ای یک جلسه و هر جلسه به مدت دو ساعت ادامه یافت. به منظور اجرای پژوهش پس از گمارش آزمودنی‌ها در هر یک از گروه‌های آزمایش و کنترل، در ابتدا پرسش‌نامه صمیمیت زناشویی و پرخاشگری به هر دو گروه ارائه شد تا آن‌ها را تکمیل کردند (مرحله پیش‌آزمون). سپس گروه آزمایش در معرض ۶ جلسه ۲ ساعته زوج درمانی قرار گرفت (هفته‌ای یک جلسه) و گروه کنترل نیز در این مدت به زندگی روزمره خود پرداختند. یک هفته پس از اتمام جلسات زوج درمانی، دوباره پرسش‌نامه صمیمیت زناشویی و پرخاشگری به هر دو گروه ارائه شد تا دوباره آن را تکمیل کنند (مرحله پس‌آزمون). به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از دو بخش آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش توصیفی از شاخص‌هایی نظیر میانگین و انحراف معیار و در بخش استنباطی نیز در صورت تأیید پیش فرض‌های آزمون‌های آماری از تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که زوج درمانی بر صمیمیت و پرخاشگری زوجین تاثیر معناداری دارد.

کلید واژگان: زوج درمانی، صمیمیت، پرخاشگری، زوجین